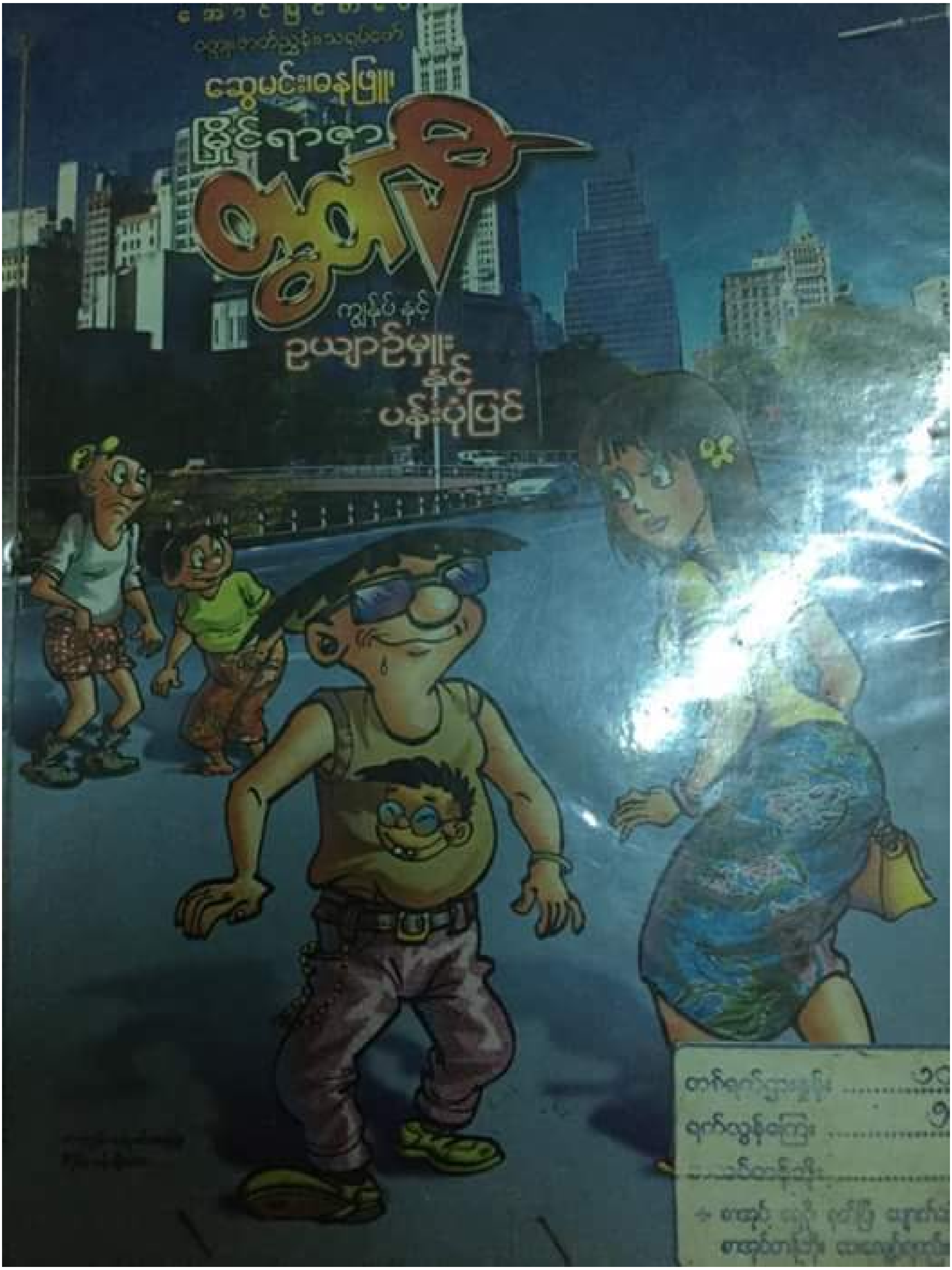
ကျွန်ုပ်နှင့်
ဥယျာဉ်မှူးနှင့်
ပန်းပုံပြင်
ရက်လွန်ဒဏ်ကြေး

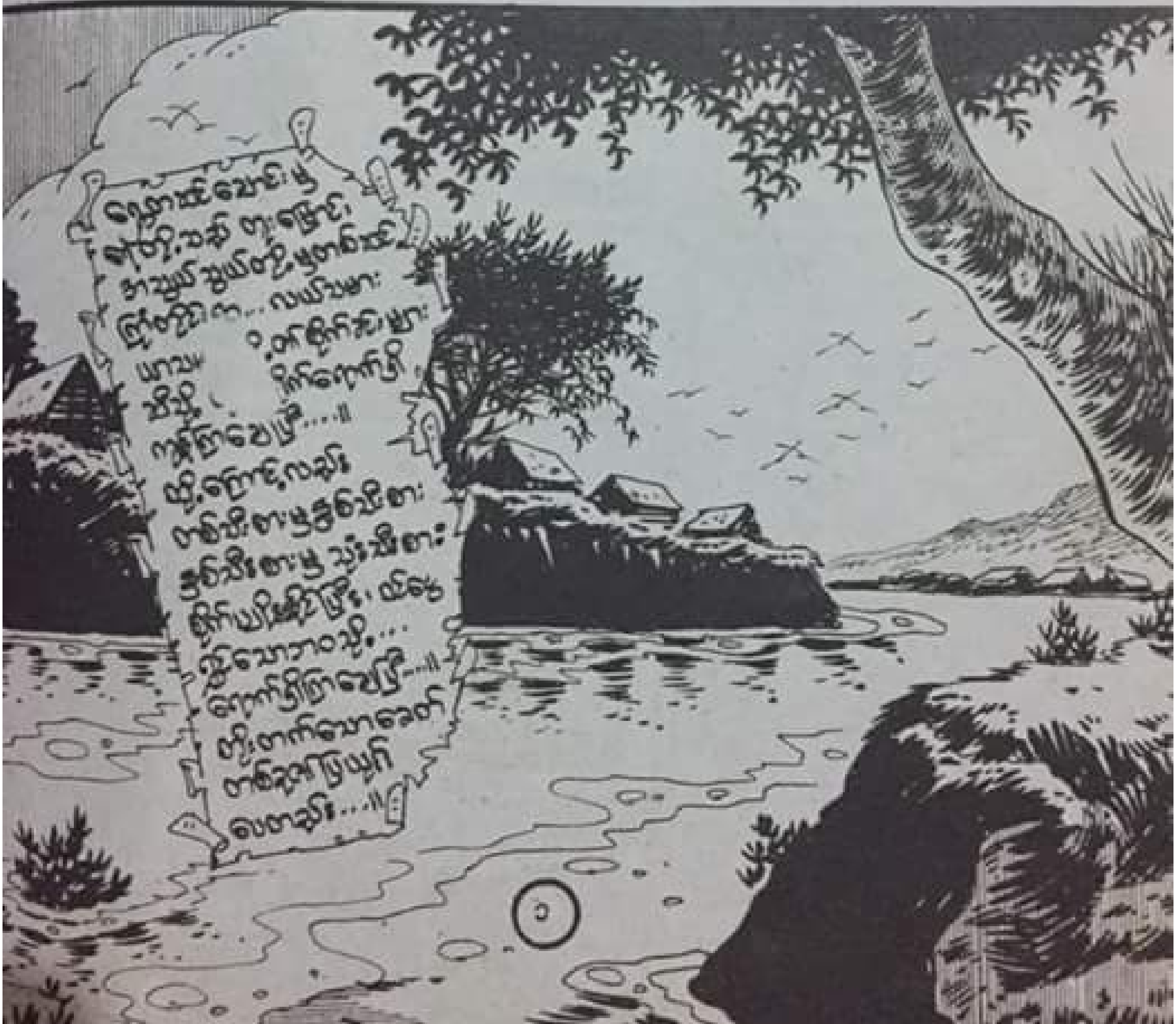
ထို့ကြောင့်လည်း
ကျော်ကြားခဲ့ပြီ....။

၂

၄

မလေးမှုံ ကား ပိုက်ကလေး ကို မကျေနပ်သော်လည်း
ဟ... မကောင်းတဲ့ သူကို ကောင်းအောင် လုပ်လေးတာ... ပိုပြီး ဖြစ်တယ် ဟ...
သာသနာ့ ဒါယိကာ
ဒီ...!
ပိုက်ကလေးတို့
၆

ဝါး
ဝါး
ဝါး
ဝါး

တို့ကတော...တို့ကတော
ဟူး..

အဲ...

ကျွန်ုပ်တို့ မောင်ရှင်လောင်းများ ရှင်လောင်း
လှည့်ပွဲကို ရှုကြည့်ပါလော့။
ဒို့ရွာကြီးက..

ကျွန်ုပ်တို့ရွာ၏
<၃>
အ... အ...
၁၈

ဟာ... ဘယ်မှာလဲ

ကျုပ်လည်း မြက်ကလေးပြကျောဘို့ လှမ်းကြည့်လိုက်တော့
ဟာ… နွားကွ
ဒါ… ဒါ… ဟိုဟာ…
ပျောက်သွားတဲ့ ဦးပုတိုး
နွားကွ
ဦးပု လက်ထပ်ရွေးထားတဲ့ ဟိုက်နွားကြီးလေကွာ…
ဟို ကလေးက… ဦးပု သားအောင်ဘိုကို ရှေ့ပြီး
ထွက်ပြေးသွားတဲ့ ကောင်လေ….
မုတ်ဆိတ်ကြီးဟို့
ကျုပ်တော်တော် တစ်ခါ
လှူကိတ္တ လို့ မနည်းလှမ်းတော့
ပြေးရောတာပဲ
ဒီ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ… ဦးကောင်းကြီး ပြန်ပြီး
ယူသွားမလား
ဟာ
မဟုတ်တာ… ဦးကောင်းက
ဖိုးလှ ရှိတယ်လေ…
ဦးပုတိုး သိမ်းသွား
ကျောက်လို့ သုံးမှာ…
မဟုတ်ဘူး…မလုပ်နဲ့
၂၁

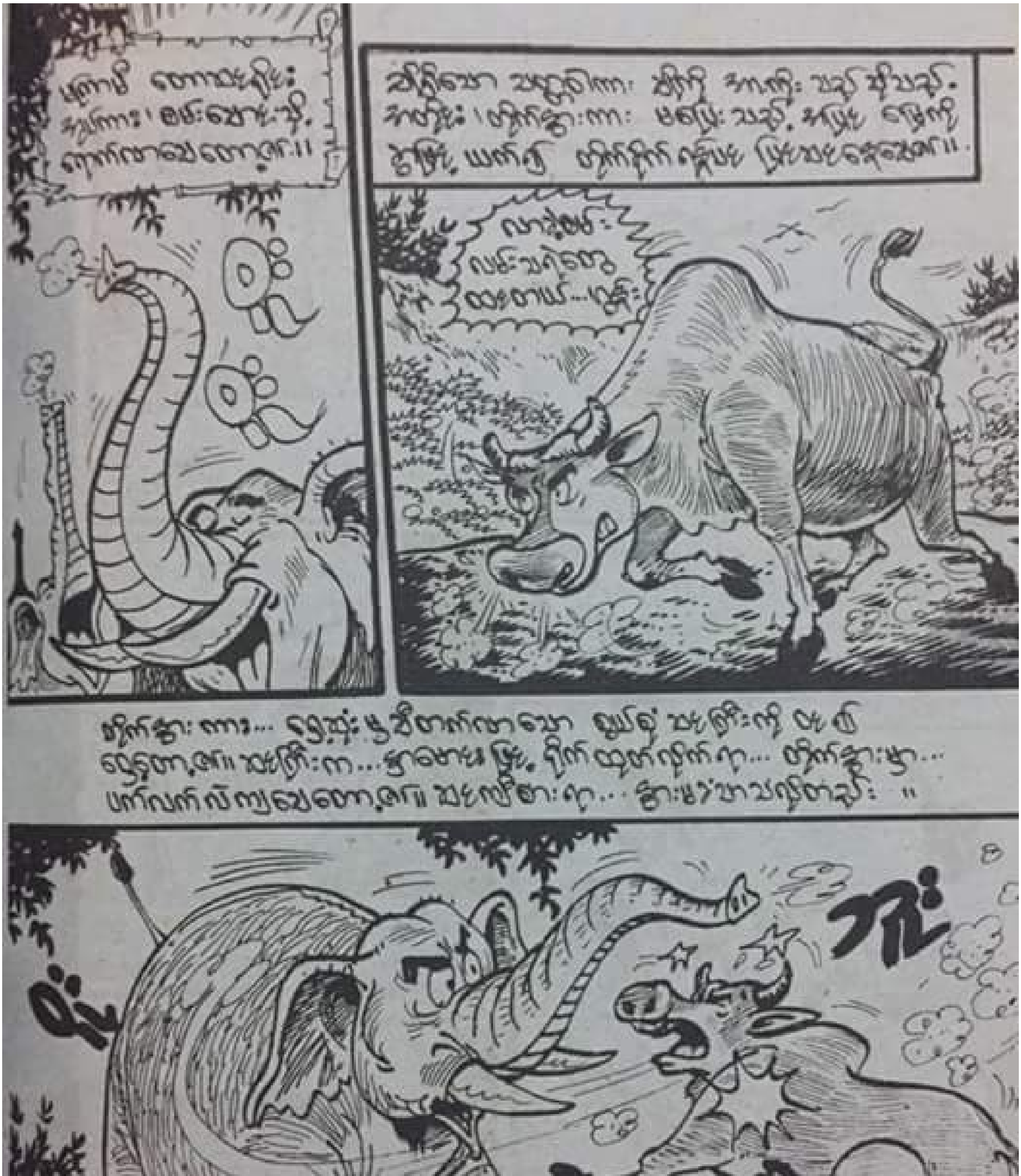

မုဆိုးပီ တောသနိုး အသံကား၊ စမ်းချောင်းသို့ ရောက်လာသည်တော့၏။
ထိုစဉ်ပင် အသွားဝါကား ထိုကို အကျိုး ပြု၍ ဆိုသည့် အကျိုး၊ တိုက်နွားကား မခံနိုင်သည့် အမြှီး မြှောက်၍ ဦးချိုး ယက်၍ တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ဆင်နေသော်။
လာခဲ့စမ်း: လမ်းသရဲတွေ သေစေမယ်...ဟွန်း
တိုက်နွားကား... ရှေ့သုံးမှ ဦးတိုက်လာသော ဆင်ရဲ့ နဖူးကြီးကို ဝင်၍ ဆောင့်တော့၏။ ဆင်ကြီးက... နှာမောင်း မြှောက်၍ ငိုက် ထုတ်လိုက်ရာ... တိုက်နွားမှာ... ပက်လက် လဲကျသွားတော့၏။ ဆင်လည်းတော့... နွားမှ ဘာသံမှ မကြားရသည်။
ဝုန်း
၂၃

ဟုတ်ပါ့လေ...ဟုတ်ပါ့လေ့
သူငယ်ချင်းတို့ရေ

ကြိုက်သလောက် လောက်... ကြိုက်သလောက်သွား... အဟား ဟား
မိုက်ကလေး ကား မူးနေ ပေပြီ။

မိုက်ကလေးကား အမူးလွန်ကာ၊ လှုပ်သား၊ မလှုပ်သား၊ ကျိုပဲ... မသိတော့။

ဟင်...
ကျုပ်ကို ထိုးမယ်
ဟယ်... တူမလေးကို...

ဟား ဟား ဟား
ဟား
လာလေ
ဖြောင်း

ဟာ
ဟာ.

ဝုန်း
မဟုတ်တာတွေ
၃၈

အကျိုးလှမ်းတို့ကို အားကျိုးမရ သဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ရှိရှိ ရှိရာသို့ ပြေးကာ ကိုယ့်လူ သူ့လူ ခွဲခြားပဲ တော့တယ်။
ကျွန်ုပ်လည်း လှန့်ပြကြားထဲ ဟိုခွဲ ဒီခွဲ ပြာပြားနေရင်း...
ဗုန်း
တိ.တိ
ကျား
ဂွမ်း
ကြီးစား ပြန်ထလာမရ ။ ကျွန်ုပ် ကိုယ်လိုက်

အား
အမလေးဗျ...

တပည့်တော်...မ...မ
ဘုရား

ဟဲ

ဒီ အကွက်မှာ အိုမြစ်တာ...
ကျွန်ုပ်လည်း ထိုအခါမှ သဘောပေါက်တော့တယ်။
အား

မောင်လေး... ဟဲ့ မောင်ကြီး
အို... ဟိုးဟိုး တော် ဘုရား... ဘုရား... မောင်လေး ဘာမှ မဖြစ်ပါစေနဲ့

သူကြီး!

၄၇

ဟုတ်ကဲ့… ဟုတ်ကဲ့
ဟုတ်ကဲ့

အခန်း (၄) ထွက်တော်မူ နန်းကျရှာတယ်

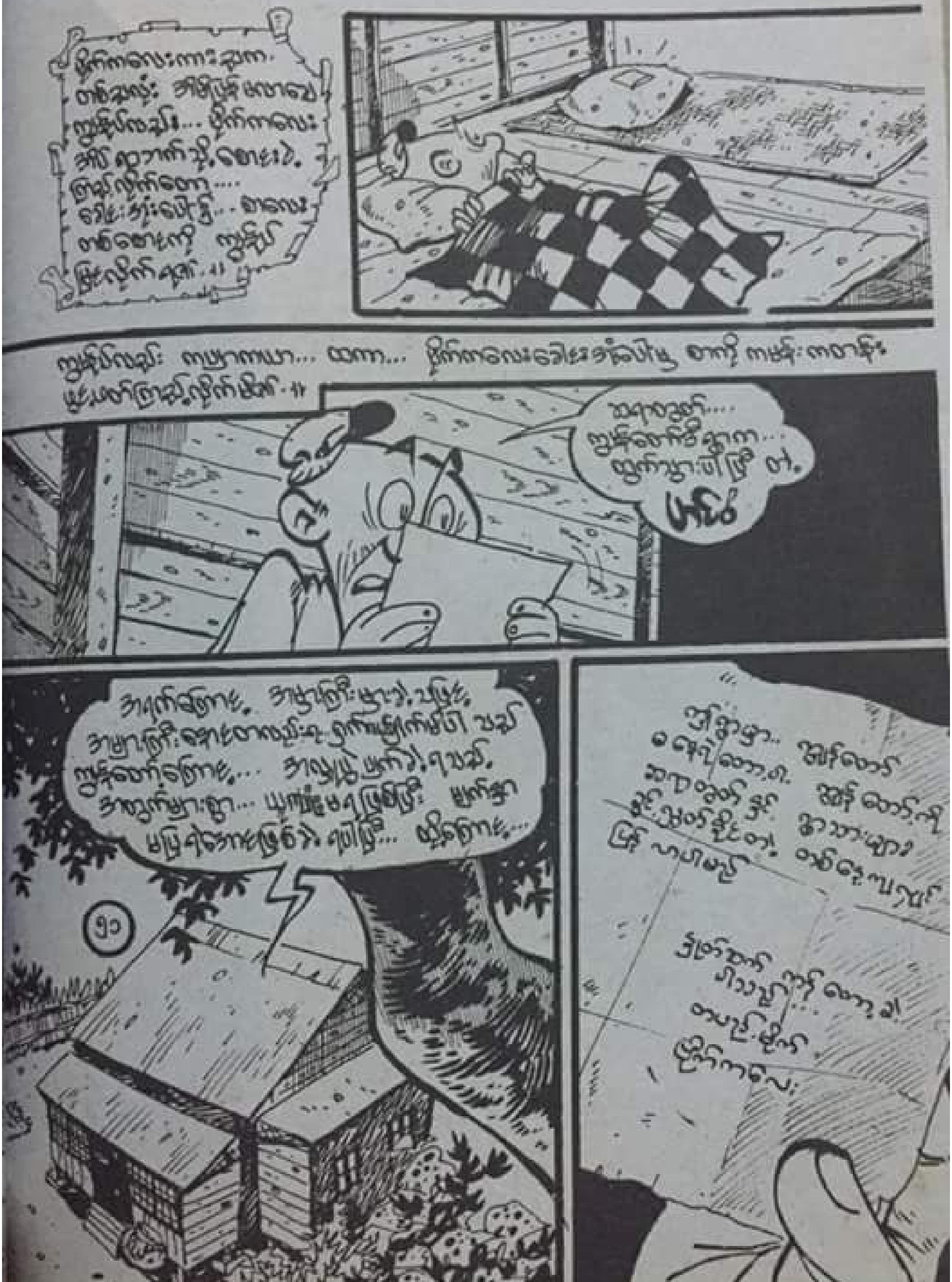
ဖိုက်ကလေးကား ညက
တစ်ညလုံး အိမ်ပြန်မလာပေ
ကျွန်ုပ်လည်း... ဖိုက်ကလေး
အိပ်ရာဝင်ဖို့ စောင့်ခဲ့
ကြည့်လိုက်တော့....
ခေါင်းအုံးပေါ်၌... စာလေး
တစ်စောင်ကို ကျွန်ုပ်
မြင်လိုက်ရသည်။
ကျွန်ုပ်လည်း ကပျာကယာ... ယူကာ... ဖိုက်ကလေးခေါင်းအုံးပေါ်မှ စာကို ကမန်းကတန်း ဖွင့်ဖတ်ကြည့်လိုက်မိသည်။
အလိုတော်...
ကျွန်တော့်ဖိုက်ကလေး...
ထွက်သွားပါပြီ တဲ့
ဟင်
အရက်သမားတွေ၊ အဖျားကြီးများနဲ့ ပျော်ပွဲ၊
အများကြီး ဆော့ကစားလို့ ရှိကြလို့ဖြစ်ပါ ငသည်
ကျွန်တော်တွေ... အလွမ်းမှာကို ရသည်
အလွမ်းများစွာ... ယူဆိုမရနိုင်ပြီး မျက်ရည်
မပြရပဲလေနေခဲ့ပါ ရပါပြီ... ဖိုက်တွေ...
၅၁
ဘိုးဘွား... ဒေါ်တော်
မရှိပါတော့ရင်... ဒါဆိုတော်ကို
သာဝတ္တိနှင့် သွားလိုမှာ
မှ ပြန်ပြီး... တစ်ခုပြောနာလည်
ဖြစ် ဟုပါမည်
ဦးဖော်ဘိုက်
ဂါရဝပြုကန်တော့ပါ၏
တပည့်မိုက်
ဖိုက်ကလေး

ကျွန်ုပ် ပဒေသာခေါက်လှမ်းကြည့်သည်။ မြိုက်ကလေး အစွမ်းအစကား၊ ထိပ်တုံးဒွေး ဝါးရုံ
ပြီးသည်။ သို့သော် မြိုက်ကလေး မရှိတော့ပါ။... ကျွန်ုပ် မသိ၍ လှမ်းကြည့်ရသည်..။
ကျွန်ုပ်လည်း မြိုက်ကလေး တင်ခါက်လေးကို... အာဏာ လွှင့်၍ လက်ထဲ ထည့်လိုက်သည်..။

ထို့နောက်... ကျွန်ုပ်လည်း စိတ်
လှုပ်ရှားပြီး၊ အိမ်ပေါ်တက်
ချက်ချင်း ဖတ်ကြည့်ရာ...
အိမ်ရှေ့ကျက်ပြီး ပြေးလာခဲ့သည်..။

ဟာ
ဟမ်

၁၁

ဟယ်… မြောက်သောလား…

အဲဒီနေ့ ကျွန်တော်လည်း ဘယ်ကို ဆက်သွားရမှန်း မသိတော့ဘဲ ကားဂိတ်နားမှာ ယောင်လည်လည် ဖြစ်နေတော့
ဟာ... ဒီလို ဖြစ်နိုင်ရင် ကျွန်တော်... လိုက် ခဲ့ ချင် တယ်
၆၂

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း
လက်လျှော့ပြီး တခြား
အလုပ်ရှာပြန်တယ်။
၆၄

ဒါနဲ့ ရန်ကုန်ကို ပြန်လာခဲ့ပြီ။
လူကြမ်း တဲ့
၆၅

မကြာပါဘူး ။ ဘိုးကြီး တစ်ဘိုးရှေ့မှာ... အလှပဆုံးပါဘဲ ဘိုးဘွတ်ကြီး တစ်ခုသွား...
တာ... လျှော့ပြန်သေးပါ ။
ဒီဘိုးဘွတ် ပြဲတော့ ကျွန်တော်
အတော်ဝမ်းသာသွားသဗျာ..။
အား ဘုန်းစာရေး ဆိုတာ... ဗျာ...
သမဘိုး အတေ့ားစာရေး ကျော်ကြား
လို့ မှာသွားပါပြီဗျာ...။ ဒီတစ်ခါတော့
ကျွန်တော် လှုပ်လှုပ်တတ်တာပါ ။
ဒီနေ့ ကျွန်တော်လည်း ဘိုးထံကို ရောက်ပြီ
တာပေါ့ ။
အတော့်စာရေး အလှဆုံးပဲ ဆိုလို့ ရှာဝမ်းတာပါ... ဟဲ...
အကွဲ: တစ်သယ်သား
ပဲနှိုက်လေးငါး ကျပ်သား
အကျုံးကုန်ပြီ... အဲ... ဟုတ်ပေါ့... အတော့် ပါနဲ့လို့ ရယ် ရယ်...
၆၆

SUPER
ဝေးဟေ့... ဝေးကြဟေ့
ဝေး

ကျွန်တော်လည်း... လမ်းဘေး ဈေး သည်တွေကို ငေးပြီး လျှောက်လာတုန်း ဈေးသည်တွေမှာ... ဒေါ်ဖောက်ပြီး ထိတ်လန့်တကြား ပြေးလာတာ... တွေ့ရတော့... ကျွန်တော်လည်း လန့်ဖျပ်သွားတယ်...!!
လာပြီဟ... လာနေပြီ... ပြေးကြ ပြေးကြ...
ဟယ်... ဘာလာတာလဲ...
ဘာ... ဘာဖြစ်ကြတာပါလိမ့်...
ဗျာ... ဟုတ်... ဟုတ်...
၆၇

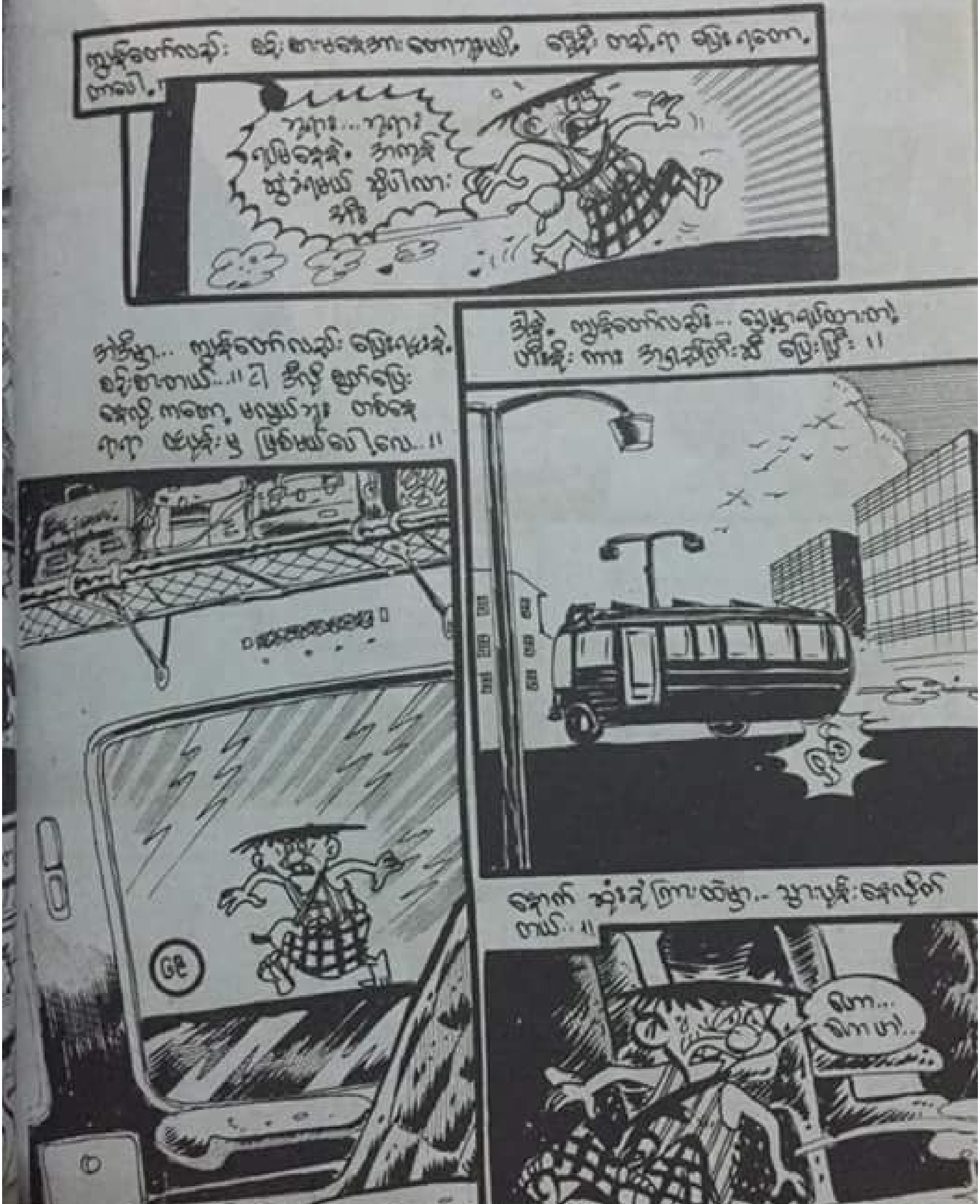

ဘယ်မှာနေလဲ

အင်း... ဒီလိုဆိုရင် ငါအလုပ်ပေးမယ်... မင်းလုပ်နိုင်မလား
ဘာလဲဗျာ... ဒါပေမယ့် အလုပ်လေးနဲ့... နေစရာလည်း ပေးရမယ်... ကျွန်တော့်မှာ နေစရာမရှိဘူး... ထမင်း ကျွေးရမယ်... ထမင်း မစား ရသေးဘူး...
အလုပ်ကတော့... ဖြစ်နေပါလား

ဟုတ်ကဲ့
လခကို တစ်ထောင်ပေးလိုက်...
တစ်ထောင် မပြောနဲ့ တစ်ရာတောင်...
အားပါး

ဗျာ...
မှိုက်ကလေး ပါ
ဗျာ...
ကောင်းပါလေ ရှင်...

ဗိုဗိုး ပျော်စရာ ကောင်းတာက မေနှင်းသော်တာ
ကြောင့်ပဲ ဆရာတွတ်... မေနှင်းသော်တာရဲ့
အလှကို စာနဲ့ဖွဲ့မယ် ဆိုရင် နှိုင်းနိုင်မယ် မထင်ဘူး
ဆရာတွတ်.. ရုပ်ရှင် မင်းသမီး တွေလှတယ် ဆိုတာ
သူ့ ကိုမှီ ရှိုး လားဗျာ... ဒီလောက်
ချောတာ ရှာတာ... ကျွန်တော့
တစ်သက်မှာ မမြင်ဖူး ပါဘူးဗျာ
သူ့ အလှက ကျွန်တော့ ကို
အားဖြစ်စေလိုက်တာ ဆရာ
တွတ် ရယ်...တ ကယ်...
တ ကယ်
မြန့်လို့ကောင်း အဲ... ကြည့်လို့ ကောင်းလိုက်တာ ဗျာ...

၇၇

O.K.
O.K.
၇၉

လာပြီ... လာပြီ...
ဟုတ်...
ဟုတ်

လုံခြုံရေးမှာလည်း ကျွန်တော်ဟာ... တာဝန်ယူ ရတယ်...။
လာဗျော. တံခါးဖောက် မှိုက်ကလေး အဲဒီလိုက်နေတာလား
ဥယျာဉ်မှူး အလုပ်ကလည်း ကျွန်တော့် ရဲ့ တွဲဖက် တာဝန်တစ်ခုပါပဲ..။
ကိုမြင့်ကြီးရေ မြက်တွေရှင်းပြီးပြီ ရင်... ပန်းပင်တွေ ရေလောင်းပါဦး
စာနှိုးသော ကိစ္စလည်း ကျွန်တော် ရဲ့ မလွှတ်ကျွန်။
ကိုမြင့်ကြီး... ကြက်သွန်နီနဲ့ အာလူး လာနွှာပေးပါဦးတော်!
ဖဲပန်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ချစ်ပါတယ်..။ အခုတော့ မေနှင်း ချစ်တာနဲ့ အတူ လုပ်ကိုင်နေရတာကိုပဲ ကျွန်တော့် အတွက်... အားမရှိပါဘူးလေဗျာ..။
ဒါမှပဲ ပါလေ့ကျွယ်...
၈၁

၈၁

ဟင်း

ကိုမိုက်... ကိုမိုက်
ဘာတုန်း

သူတို့ ဘာပြောနေတာလဲ မေနှင်း

ဒီလိုဟာ ကျွန်မလဲ ပြော
သလို့ပဲ။ နိုင်ငံခြားသားတွေ
များ အဆိပ်မပါ နဲ့ စကား
မပြောတတ်ဘူး ဆိုတာ
ဟုတ်မယ်။ ကယ့်ဒီယံ့များ
စကား တစ်ခွန်း ပြောတိုင်း
အဆိပ်စကားလုံး တွေက...
ပါနေတော့ တကယ့်
တကယ် အဆိပ်ပဲ ရှိတော့
လူတွေပဲများ..။
အိုလိုနဲ့ ဇနီးမြဲက... တြာန်းလာပြီး ဘိုမကြီးက..
ဘိုကြီး ကို ပါးပိတ် ရိုက်တယ်..။ ပြီး အားမနဲ့
လို့ ထေးတယ်..။ အနားမှာရှိတဲ့ ပန်းအိုးကြီးနဲ့
ဘိုကြီး ခေါင်းကို ထုလိုက်တယ်..။ ခေါင်းလည်းကွဲ
ပန်းအိုးလည်းကွဲပဲ ပေါ့....။
ဘုန်း
အား...အား

တောက်…

ဟုတ်ကဲ့!
အိုကေ...

ကလစ်...ကလစ်...ကျစ် ကျစ်...
လူလိမ်လား မသိဘူး
ဟဲလို..ဟဲလို

အခု ကျွန်တော့် ဆီမှာ ... ငါးသိန်းလောက်ပဲ စုမိထားတယ်
ဟာ... ဒေါ်လာ ငါးသိန်း ဆိုတော့.
ဝမ်းသာလိုက်တာတော်
ဒီ ဒေါ်လာငွေတွေ ဘယ်လိုရလဲ ဆိုတော့၊ ဟိုတယ်ကို လာတဲ့ နိုင်ငံခြားသားတွေကို ကျွန်တော်က... လိုလေသေးမရှိ ဂရုစိုက် ပေးတယ်လေ..။
၉၂

၉၄

သီတင်းကျွတ်
တော်သလင်း

ဖိုက်ကာလေး၏ စကားကို ကြားသွား တို့က... ဘယ်မကျေကြ။ တိုးတိုး လေသံများ ထွက်လာ၏..။
မအောင်နှင့်သူက... တပ်တိုးမယ်လေးမြှင်းက

အိမ်သို့ရောက်သော် မှိုက်ကလေးက ဖိုးကလေးအား မိတ်ဆက်ပေးလေ၏
ဟုတ်ကဲ့ ဦး
မှိုက်... ကလေး
ဘာတုန်းကွ
၁၀၀

ဟာမျာ... ဒီကိစ္စတော့ကျွန် စဉ်းစားမယ်... ဒီ... မိုက်ဘာခြံနဲ့ပြီး... စားစရာ... ဘာ ရှိလဲ...
ဟယ် ဟုတ်ပါ့. ဒီအနေခိုးထွက် မယ်ဆိုတော့... ဘာမှမသယ်ခဲ့ဘူး... ဪ. ရွှေယောက်မလေး အားနာစရာ... ဘာ... ဘာလေး ရော့ဦး...
မဝေးမွှေ့ ကား ခြောက်ခြောက်ဆိုဆိုနှင့် အိမ်ပြတင်းပေါက်ကို သေချာကြည့်
ခေါ်ပုံအရ... နှမတို့ အိမ်မှာ... ထမင်း ဟင်းရှိရဲ့... ကျွန်မယောက်မလေး ဘာမှ မစား ရသေးလို့.
ကျွန်မတို့. ကာလသွေး ခိုးထွက်မယ်ဆိုပြီး ဘာမှ မသယ်ခဲ့လို့... ဟိုဘက်မှာ... မမွန်တို့ကိုလည်း လှမ်းပြောလိုက်ပါဦး ဘာမှ ယူခဲ့ပါလို့...
မွှေးလှိုင်းသာယာလှသော တောစခလေး နှင့် မရှုံး ပေးသော... မြို့သူ မြို့သား သော်တာကား အားနာ လှနေပေပြီ...
ကိုမိုက်... ဟိုလေ

၁၀၅
အသား ကျွတ်

မေး... မြန်မြန်မေး

ဟင်...

ဟာ… မဟုတ်တာ… သွားပါ မနေနဲ့
ဒါ… သင်္ချိုင်းမှာ…
သွားချင်း ပါလေ့၊ ဥစ္စာ မှတ်ထားမယ်…
ကျွန်ုပ်လည်း မိုက်ကလေး ရှိပြီ သော ဥစ္စာ ထုံးစံများကို … မအိပ်ပြီတော့ဘဲ အိပ်ရာဝင်ခဲ့ တော့သည်။
အောက် အီးအီး အွတ်
နံနက်မိုး မိုးသောက် ကြက်တွန်ချိန် အရောက်တွင် ကျွန်ုပ် အိပ်ရာမှ မှတ်အိုက် နိုးလာ၏။ မိုက်ကလေး ကား… အိပ်ရာထက်မှာ မရှိတော့။
၁၁၀

(၁၁၁)

ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ....
နှိပ်စက်ပါလေ့ စောတာမောင်ရယ်...
ဟဲ့..ဟဲ့
ဘာဖြစ်နေကြပြီလဲ မသိဘူး...
၁၁၁

ဝုန်း
ဝုန်း
ဝုန်း
ဝုန်း

ဟို... ဒီဦးကြီး ဝယ်လာတဲ့ ကား မဟုတ်လား
ဟဲ... ဟဲ...
လာတယ်...

ကျွန်ုပ်တို့ သူကြီး ကစ်ကွ ရုတ်ခနဲ ရှောင်သွား သော... အခြေအနေ ကြောင့်. ဘကြီး အားမလည် မှီး ခေါင်းဖြစ်သွားပြီး ကြောင့် အမ်းအမ်း ဖြစ် နေရှာတော့သည်..။
ဘကော့ ဖြစ်ကုန်ပြီဗျ
ဟာ သူကြီး ကယ်ပါလဲ ငါ့မိန်းမ ဆော်ပြီ
ကျုပ်ပဲ သူကြီး မဟုတ်ဘူး သမားပါ လူမှားကိုဗျ.
ဒို့ ဘ ငါ့မိန်းမ လဲ သမားနဲ့. ဘကြီး မကြိုက် သမား ခေါ်လာ... နားလည်လား
ဘကြီး မယားဦးကျော်ကျား ရှာမခဲ ငါ့ကို...
ထိုသူတို့ လက်ချင်း ချိတ်ကြောင့်. ဖိုက်တင် ဖျော်ဆိုင် ကျသည်..။

ဤသို့ ဆက်ပြေးနေ ဝိုက်ကာလေးမှာ... လူနှင့်တိုးလေပြီ
လူယုတ်မာ ကကြာ... သေစမ်း
ဖြောင်း
အား
ဝိုက်ကာလေး လွတ်မယ်... လွတ်မယ်
ဟေ့... ဦးအောင်မောင်
အို
ဟုတ်... ဟုတ်
ပါတယ်...
ဟို... ဟိုမှာ...
၁၁၉

ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ်
၁၂၀

ကျွန်တော် ရှုးဖြိုပါ့မယ်... တစ်နေ့ ဟိုတယ်မှာ ကျွန်တော် သန့်ရှင်းရေး လုပ်နေတုန်း
သူဌေးနဲ့ မနှင်းတို့ သူဌေး အခန်းထဲမှာ စကားများ နေတာ... ကျွန်တော် ကြားလိုက်ရတယ်။

ယူပြီ့ မမြစိမ်းဘူး
သွားတက်လား ဗိုင်း... ဗိုင်း
ညှော်နံတယ်ဗျာ...
ညှော်နံတယ်ဗျာ...
ဖြန်း
အို
ဦးကျော်ကော်ပီပန်းကို ပေးပြီးတော့... ပါးရိုက်ပြီး
အဲဒီမြန် ထွက်ပြေး သွားတယ်
အမေ့... မေ့...
ကျွန်ုပ်လည်းကြောက်လွန်းလို့ စကားတွေ
အသွက်... ဝမ်းနည်းစွာ... ယောက်ျားပုံ
ဖြစ်စွာ... ဘဲ့ကြောက်ရတယ်။
ပြစ်ရှိလေ လာမေ့ရွေ
မင်း သမီး ချယ်...

မေနှင်း... မေနှင်း

ကိုပါလေ
ကျွန်တော့်ကိုယုံမယ်ဆိုရင်...
ကိုဖိုးကြက်ရယ်
ထားပါတော့

မင်းတို့ လာပါဦးတဲ့
ဘာကိစ္စလဲ
ဒါ... အားလုံး
ကြာတယ်...

ဟင်
ဆံပင်လေးကို
၁၃၂

မှတ်တယ်... မှတ်တယ်
ကျွန်တော် မလိုက်တော့ပါဘူး ရွာမှာပဲ နေခဲ့တော့မယ်
ဟင်

ဟုတ်တယ် သူဌေးလေး အားလုံး ပြီးသွားပြီ အလွှတ်ရ မခံနိုင်တော့ အလကားပဲ

၁၃၈

အာ...

ဟား..ဟား..ဟား...

ကားကလေးက... ဝေး၍... ဝေး၍ သွားခဲ့ပြီတည်း။
မြို့ကကလေးကား တွေဝေတွေကြီး ကျန်ရစ်ခဲ့သည်...။ ဟို... ခါတုန်း က တို့ဆီ မရှိက်မသုန် ကြည့်ခဲ့ ပေါက်လည်း သူသည် ဘာကိုမှ မြင်မှာရှိမတွေ့ ကြားမှာရှိမတွေ့ မကတိ ကျောက်ရုပ်ရှင်...။
မိုးတို့သည် သိုက်ကျ မည်းလာပြီး မည်းကျလှ မှောင်လာကာ.... မြို့ဖက်တို့ကို တခြောက်ခြောက် သွန်ခဲ့ချေပြီ...။
ရွာသားများကား မြို့ကကလေးကို သနားစရာ သက်သေမှ၊ လျှော်ပြောင်ငြိမ်း ကြည့်ကာ... ပြုံးကြလေပြီ...။

အစ်...အစ်...ဟင်း...ဟင်း